

„, 2013.február 2. - A padlás című musical bemutatója a Miskolci Nemzeti Színházban.
Már öt óra előtt a színház megtelt, az emberek lelkesedéssel és izgalommal telve várták az előadás kezdetét.

Érdekes módon azt hinnénk, ezt a darabot leginkább a gyerekek tekintik meg, hisz félig mese-félig musical, azonban őket alig véltem felfedezni a közönség soraiban.

Szóba elegyedve a mellettünk ülőkkel megtudtam, másoknak mit is jelent ez az előadás, amit én még alig ismerek.

Sokan már az előző napi főpróbán is ott voltak és ígérték, amikor csak tudnak újra eljönnek, hisz a Padlást nem lehet megenni, mindig- és mindenkihez tud szólni kortól függetlenül.

Felidézi a fiatakorukat, gyermeki érzéseket vált ki belőlük és együtt éreznek, azonosulnak a szereplőkkel. ”

„A darab négy, a túlvilágot kereső szellem és a jólelkű emberek történetét meséli el bonyodalmakkal megfűszerezve.

A szellemeket csak azok láthatják, akiknek lelke olyan tiszta és romlatlan, mint a gyermekeké.”

„Biztos, hogy tizenöt év múlva is elő lehet majd venni és akkor is tud szólni a nézőkhöz. Mert semmiféle divathoz nem kötődik.

Presser zenéje csodálatos. Minden tudása benne van és még mindezekhez hozzá is tudott tenni.”

„A történetben a lélek a fontos, hisz az mindenkiben egyforma.

Az előadásban minden jelenet és dal a komplex élményt szolgálja. A néző száll a zene szárnyán.”

„Azok az emberek és sorsok, akikre és amikre valamiért, például az idő múlása miatt már nem ugyanúgy gondolunk mint eddig, még azok is léteznek valahol.

Eszünkbe juthatnak elvesztett szeretteink is, de van valahol egy bolygó, ahol az elvesztett emlékek laknak.”

„Akik musicalre vágnak megkapják benne a musicalt, akik mesére- a mesét, és azok, akik egy szép emberi történetre, megtalálják benne azt is. Az, amit egy színháztól alapvetően várni szoktak, benne van az előadásban.”

„Lehet számtalan hely, ami szebb és jobb a mi földünkénél,

Lehet létezik ő is, aki többre képes az embernél.

Egyszer ismeretlen távolba vágyom, máskor megriaszt egy álom,

hogy a hang, hogy a csend, hogy a fény, hogy a tűz,

már nem vigyáz e cseppnyi földre, s el kell mennünk mindörökre.”

„A búcsú pillanata szomorú- mondják, ha bár nem lesz lehetőségük a kommunikációra, egymás emlékezetében örökké élni fognak és ez a legfontosabb, legszebb elválás.

Itt mi megtanulhatjuk, hogy vannak olyan helyzetek, amikor meg kell tanulnunk elengedni valakit, aki nekünk fontos, az ő érdekében, hiába fáj is.”

„Megunhatatlan, mint egy padlás, ahol az évek során összegyűlnek a látszólag már használaton kívüli dolgok.

Ezer érdekességet és újdonságot tartogat minden pakolás, takarítás és ”át” rendezés.”

„A padlás tanulsága az, hogy merjünk látni és látni hagyni, ha a csillagok felé számunkra nincs is út.

Ami ezen a helyen zajlik csodálatos.

De ezeket csak úgy élhetjük át, ha megtaláljuk a padlásokat.”

Halasi Vivien: 11.D